

a w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej ECHA z dnia 18 sierpnia 2020 r. nr A-010-2018;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania..

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnej oceny związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ a rozporządzeniem REACH ⁽²⁾. Zdaniem strony skarżącej Rada Odwoławcza popełniła błąd w ocenie art. 18 rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w kontekście stosowania rozporządzenia REACH i naruszyła cel rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w odniesieniu do testów na zwierzętach. Wreszcie, strona skarżąca podnosi, że ECHA nie jest właściwa do dokonywania wiążącej interpretacji związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych a rozporządzeniem REACH.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przepisów rozporządzenia REACH. Strona skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że rozporządzenie REACH ustanawia zasadę zakazu testów na zwierzętach, chyba że nie ma innego rozwiązania. Natomiast Rada Odwoławcza nie wskazała w zaskarżonej decyzji by chodziło o taki wyjątek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. 2009, L 342, s. 59).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2020 r. – OA / EKES

(Sprawa T-671/20)

(2021/C 9/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OA (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 5 grudnia 2019 r. utrzymanej w mocy decyzją o oddaleniu zażalenia skarżącego z dnia 5 marca 2020 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 30 000 EUR oraz odszkodowania za szkodę w wysokości 25 000 EUR.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych obowiązujących w przypadku dochodzenia administracyjnego i postępowania dyscyplinarnego oraz naruszenia zasad bezstronności i dobrej administracji. Skarżący twierdzi w tym względzie, że dochodzenie administracyjne, którym był objęty, jest wadliwe ze względu na liczne uchybienia formalne i proceduralne.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i oczywistego błędu w ocenie oraz nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2020 r. – Kerstens / Komisja

(Sprawa T-672/20)

(2021/C 9/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus Kerstens (La Forclaz, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia D/517/19, który M. Petrus Kerstens złożył w dniu 17 września 2019 r. na podstawie art. 24 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia D/516/19, który M. Petrus Kerstens złożył w dniu 17 września 2019 r. na podstawie art. 24 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady dobrej administracji, a w jej ramach prawa do obrony, w tym w szczególności prawa do bycia wysłuchanym wynikającego z art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ skarżący nie został wysłuchany przez Komisję przed podjęciem przez nią odmownych decyzji w sprawie jego wniosków o udzielenie wsparcia.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2020 r. – Ryanair i Laudamotion/Komisja

(Sprawa T-677/20)

(2021/C 9/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) i Laudamotion GmbH (Schwechat, Austria) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57539 (2020/N) – Austria – COVID-19 – Aid to Austrian Airlines (1); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.